

[Pia Kjærsgaard]

Hvem i dette Ting tør garantere, at der ikke igen vil komme en lov med tilbagevirkende kraft, på samme måde som det skete med realrenteafgiften? Jeg tror i hvert fald ikke, regeringen tør. Det betyder risiko for nye regeringsindgreb i pensionsordningerne.

Det er ikke let at skulle spare op af ingenting, der tilmed beskattes, inden der ingenting er.

Det var også den socialdemokratiske skatte-reformmodel, som firkløveret fik bragt ud til skatteplagede skatteborgere, og som skulle fremme den private opsparing. Denne reform, der skulle være en lovmæssig forenkling, har i stedet resulteret i skatteydernes forvirring. Det, der skulle give en lettelse i de personlige skatter på 5,5 mia. kr., er blevet et skatteflop. Stort set alle amter og kommuner har hævet skatterne, grundskatterne er steget, ejendomsskatterne er steget, og den berygtede kartoffelkur lagde en renteafgift oveni. Glansen er gået af skattereformen, og det er med de nye udregningsmetoder rent held, hvis skatten bliver korrekt her i 1987. Det er mildest talt skandaløst.

Mere end nogen sinde før er der brug for en anderledes politik på skatteområdet, og det er ikke nok, at skatteministeren lover kortere klagetid i skattesager. Det danske skattesystem er kort og godt pilråddent, og den skatteterror, der udøves mod de danske borgere, er helt igennem uacceptabel.

Der er vist ikke ret mange tilbage i dette land, der selv er i stand til at kontrollere beregningerne på opgørelsen, og da forskudsskemaerne er komplet uforståelige, er det samlet ensbetydende med, at man umyndiggør flere og flere af dem, der skal holde liv i den offentlige sektor. Der bliver samtidig flere og flere, der blot skal underskrive deres opgørelse. Skattefar har tænkt og regnet den ud: et system udtænkt af teknokrater på vej mod den totale umyndiggørelse af den enkelte borger! Det system vil jeg skarpt advare imod, og Fremskridtspartiet vil selvfølgelig konstant arbejde for et helt anderledes system, hvor det er de få, der betaler skat – og ikke en stor skat. Ydmygelsen af skatteborgerne skal standses, og vi håber, at der blandt nogle af regeringspartierne vil blive forståelse for den tankegang også.

At tingene skal lægges ned i salen og derefter behandles i udvalgene uden forhåndsaftaler, lyder jo godt. Det har statsministeren dog lovet

før, hvorefter han har brudt sit løfte gang på gang, så disse løfter giver vi foreløbig ikke så forfærdelig meget for. Vi mener stadig, at det er den rigtige og mest demokratiske måde at føre politik på, og holder statsministeren sit ord denne gang, vil vi byde denne holdning hjertelig velkommen.

Det vil da også hurtigt vise sig, om det indebærer, at de forslag, regeringen fremkommer med, er tilpasset, hvad man på forhånd mener at Socialdemokratiet kan stemme for. Den halvrøde linie har jo ikke været ubekendt for denne regering i dens tidligere periode.

Fremskridtspartiet vil stille og roligt vurdere de sager, der bliver lagt frem i salen, og vi vil på sædvanlig seriøs vis vurdere de enkelte forslag. Vi vil selv gå aktivt ind i forslagsstillernes rolle og fremsætte gennearbejdede forslag, der sigter mod en bedring af erhvervslivets vilkår og en lønfremgang gennem en lettelse af det rekordskattetryk, denne regering har påført os.

Glønborg (KRF):

Mange forskellige ord er blevet brugt til at betegne det regeringssamarbejde, der nu har været en realitet i fem år. Jeg vil ikke referere de vrede ord, der af og til lyder fra demonstrationerne. Formanden ville næppe tillade det, og det er heller ikke Kristeligt Folkepartis sprogbrug. Og navnlig vil jeg sige, at disse ukvemsord slet ikke er en retfærdig bedømmelse af regeringens indsats.

På den anden side vil jeg heller ikke henfalde til rørende poetiske betragtninger om lykken ved et firkløver, men nøgternt slå fast, at vi er fire forskellige partier, der står bag statsministerens åbningstale, forskellige, men fælles i bevidstheden om et ansvar for, at dette dejlige samfund, som vi har fået den forret at leve i, også kan fungere for de næste generationer.

Som ordfører for Kristeligt Folkeparti vil jeg pege på det, vi er særlig tilfredse med. Jeg vil også nævne et par områder, hvor vi vil mane til forsigtighed.

Den største glæde for Kristeligt Folkeparti er, at statsministeren i åbningstalen klart rækker hånden ud mod partierne omkring midten og indbyder til et ansvarsbevidst samarbejde, og jeg vil gerne sige statsministeren hjertelig tak for, at denne indbydelse i flere interview i de sidste dage er blevet yderligere forklaret og præciseret.